

Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και
Πολιτιστικός Οργανισμός
των Ηνωμένων Εθνών
Organisation des Nations Unies
pour l' éducation,
la science et la culture

ΟΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
ΔΗΜΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
CLUB POUR L' UNESCO
MUNICIPALITÉ DE MAROUSSI (ΑΤΤΙΚΑ)

- ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΜΙΛΩΝ,
- ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
- MEMBRE DE LA FEDERATION HELLENIQUE
- DES CLUBS ASSOCIATIONS ET CENTRES POUR L' UNESCO

Η ισότητα των φύλων, η έμφυλη βία και τα κοινωνικά στερεότυπα

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας
και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

Το υπόεργο εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα "ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ 2007-2013" του Υπουργείου Εσωτερικών και αφορά στην υλοποίηση του Σχεδίου Δράσης «Δίκτυο πρόωθησης της ισότητας των φύλων και αντιμετώπισης της έμφυλης βίας και των κοινωνικών στερεοτύπων» στο πλαίσιο της Πράξης 3.2.4. «Υποστήριξη των Μ.Κ.Ο. (Γυναικείων Οργανώσεων)».

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ
Ειδική Υπηρεσία Εφαρμογής «Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΚΠΣ 2000-2006, του ΕΣΠΑ και λοιπών Συγχρηματοδοτούμενων Επιχειρησιακών Προγραμμάτων» (ΓΓΦ/ΕΥΕ)

Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και
Πολιτιστικός Οργανισμός
των Ηνωμένων Εθνών
Organisation des Nations Unies
pour l' éducation,
la science et la culture

**ΟΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
ΔΗΜΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
CLUB POUR L' UNESCO
MUNICIPALITÉ DE MAROUSSI (ATTICA)**

- ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΜΙΛΩΝ,
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
- MEMBRE DE LA FEDERATION HELLENIQUE
- DES CLUBS ASSOCIATIONS ET CENTRES POUR L' UNESCO

Η ισότητα των φύλων, η θέση της γυναίκας στην κοινωνία καθώς και η έμφυλη βία αποτελούν ζητήματα αδιαμφισβήτητα επίκαιρα και έχουν αποτελέσει κατά καιρούς πεδίο διαμάχης και συζήτησης, λαμβάνοντας μάλιστα απροσδιόριστες διαστάσεις, δεδομένου ότι εμφανίζονται σε όλους σχεδόν τους τομείς της κοινωνίας.

Έχουν διατυπωθεί πολλές απόψεις σχετικά με την ουσιαστική θέση, που κατέχει η γυναίκα απέναντι στον άντρα, καθώς και τις συνέπειες των ανισοτήτων μεταξύ των φύλων.

Είναι γεγονός ότι από αρχαιότατων χρόνων η θέση της γυναίκας δεν ήταν ισάξια με αυτή του άντρα, σε διάφορους τομείς της κοινωνικής τους ζωής, όπως για παράδειγμα ο εργασιακός τομέας. Παρατηρούμε ότι στις αγροτικές κοινωνίες η γυναίκα εμφανίζεται ως ασχολούμενη, όπως και ο άντρας με τις αγροτικές εργασίες, από τις οποίες μπορεί να λάμβανε κατά καιρούς πρόσθετο κύρος, δυστυχώς όμως καμία ανεξαρτησία. Επιπλέον, δεν είχε κανένα άλλο δικαίωμα στην κοινωνική ή πολιτική ζωή και ο ρόλος της περιοριζόταν εντός της οικίας. Αργότερα, η μετεξέλιξη των αγροτικών κοινωνιών σε βιομηχανικές και ιδιαίτερα η περίοδος της Βιομηχανικής Επανάστασης επέφερε αλλαγές στον τρόπο εργασίας της γυναίκας, γεγονός που οφείλεται στην εμφάνιση της μηχανής. Την εποχή αυτή η γυναίκα λαμβάνει ενεργά μέρος στην παραγωγή, αποκτώντας έτσι οικονομική οντότητα. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας 1930-1940 οι γυναίκες εμφανίζονται σε θέσεις υπαλλήλων γραφείων και με τον καιρό καθιερώνεται η θέση τους στο γραφείο ως γραμματέων-δακτυλογράφων. Παρόλα αυτά, δεν έχουν επιτυχία σε θέσεις στελεχών επιχειρήσεων ή προϊσταμένων γραφείου. Από τη δεκαετία 1950 και μετά το μοντέλο εργασίας των γυναικών διαφοροποιείται, καθώς γίνονται προσπάθειες για την κοινωνική και οικονομική τους ανεξαρτησία. Δημιουργούνται θέσεις εργασίας στον τομέα των υπηρεσιών, που αφορούν κυρίως γυναίκες.

Παρόλη όμως την ενεργό δράση τους και την επαγγελματική τους εξέλιξη όλα αυτά τα χρόνια, οι μισθοί και τα ημερομίσθιά τους ουδέποτε μπόρεσαν να εξισωθούν με αυτά των ανδρών. Συγκεκριμένα αυτό απαγορευόταν από σχετικές νομοθεσίες, οι οποίες οδηγούσαν ουσιαστικά στην υποτίμηση της γυναικείας εργασίας.

Κατά τη διάρκεια των δεκαετιών 1960-1970 έχουμε την εμφάνιση του δεύτερου φεμινιστικού κινήματος, τον επονομαζόμενο «φεμινισμό δευτέρου κύματος». Στόχος του φεμινισμού του δευτέρου κύματος ήταν η υπεράσπιση των γυναικών σε περιπτώσεις οικογενειακής και σεξουαλικής βίας και είχε μεγάλο αντίκτυπο στην έμφυλη ταυτότητα. Το χαρακτηριστικό του κινήματος του «φεμινισμού του δευτέρου κύματος» είναι ότι αμφισβήτησε τις παραδοσιακές πολιτικές ιδέες με το να συνδέσει ζητήματα αναπαραγωγής με ζητήματα παραγωγής και το προσωπικό με το πολιτικό και έτσι άλλαξε την πολιτική σκέψη της εποχής σε σχέση με τη θέση των γυναικών στην κοινωνία και την εργασία. Έτσι λοιπόν, με την πάροδο του χρόνου η γυναίκα άρχισε να αποκτά πιο ενεργό ρόλο όχι μόνο στην οικονομική, αλλά και στην κοινωνική ζωή. Η μόρφωση, την οποία οι γυναίκες άρχισαν να διεκδικούν ήδη από τις αρχές του 19ου αιώνα, αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της γυναικείας χειραφέτησης.

 Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης	 Ε.Π. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ 2007-2013	 ΕΣΠΑ 2007-2013 πρόγραμμα για την ανάπτυξη ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ	 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ
Το υπόεργο εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα "ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ 2007-2013" του Υπουργείου Εσωτερικών και αφορά στην υλοποίηση του Σχεδίου Δράσης «Δίκτυο πρόωθησης της ισότητας των φύλων και αντιμετώπισης της έμφυλης βίας και των κοινωνικών στερεοτύπων» στο πλαίσιο της Πράξης 3.2.4. «Υποστήριξη των Μ.Κ.Ο. (Γυναικείων Οργανώσεων)».			
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ Ειδική Υπηρεσία Εφαρμογής «Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΚΠΣ 2000-2006, του ΕΣΠΑ και λοιπών Συγχρηματοδοτούμενων Επιχειρησιακών Προγραμμάτων» (ΓΓΦ/ΕΥΕ)			

Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και
Πολιτιστικός Οργανισμός
των Ηνωμένων Εθνών
Organisation des Nations Unies
pour l' éducation,
la science et la culture

**ΟΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
ΔΗΜΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
CLUB POUR L' UNESCO
MUNICIPALITÉ DE MAROUSSI (ATTICA)**

- ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΜΙΛΩΝ,
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
- MEMBRE DE LA FEDERATION HELLENIQUE
- DES CLUBS ASSOCIATIONS ET CENTRES POUR L' UNESCO

Τα Πανεπιστήμια την περίοδο αυτή άνοιξαν και για τις γυναίκες, γεγονός που τους επέτρεπε να διεκδικήσουν δυναμικότερα τη θέση τους στην αγορά εργασίας. Το δικαίωμα λοιπόν στην εκπαίδευση παράλληλα με την επαγγελματική τους άνοδο, οδήγησαν στο να βελτιωθεί σημαντικά η θέση τους σε αρκετές πτυχές της ζωής, χωρίς ποτέ όμως να εξισώνεται πραγματικά με αυτή του άντρα, αφού και στον επαγγελματικό τομέα ίσχυε ακόμα ο φυλετικός καταμερισμός εργασίας. Εκτός βέβαια από την οικονομική και κοινωνική ανεξαρτησία, βασικό ζήτημα αποτέλεσε και το δικαίωμα της ψήφου των γυναικών, για το οποίο δόθηκαν σκληροί αγώνες, ώστε οι γυναίκες να μπορούν να εκλέγονται και να εκλέγουν. Αξιοσημείωτο είναι το κίνημα των «Σουφραζετών» στην Αγγλία, το οποίο πήρε μεγάλες διαστάσεις με απεργίες πείνας, ξύλο και φυλακίσεις. Η πρώτη χώρα, που ψήφισε το νόμο του να εκλέγονται και να εκλέγουν οι γυναίκες ήταν η Νέα Ζηλανδία το 1904. Στη χώρα μας το δικαίωμα ψήφου αναγνωρίστηκε μόλις το 1949.

Οι γυναίκες στην πορεία συνέχισαν να διεκδικούν κάποια δικαιώματα, όσον αφορά την αντιμετώπιση τους όχι μόνο ως αυτόνομα όντα, αλλά και ως κοινωνικά όντα, τα οποία χρήζουν ίσης μεταχείρισης με τους άντρες. Μετά από ανεξάντλητους αγώνες χρόνων και ιδιαίτερα μετά από τις συνεχείς πιέσεις του φεμινιστικού κινήματος, το οποίο έδωσε σκληρές μάχες στην καταπολέμηση των έμφυλων ανισοτήτων, αλλά και του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, οι γυναίκες έχουν πλέον κατοχυρώσει το δικαίωμά της ισότητας απέναντι στους άντρες, μετά την Σύμβαση για την «Εξάλειψη όλων των μορφών Διακρίσεων σε βάρος των Γυναικών» του 1981, η οποία υιοθετήθηκε από 185 κράτη, συμπεριλαμβανομένης και της χώρας μας. Έχει επίσης θεσμοθετηθεί και ειδική νομοθεσία, που προστατεύει το δικαίωμα της γυναίκας σε ισότιμη μεταχείριση τόσο σε οικογενειακό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο.

Παρόλα αυτά, ακόμη και στη σύγχρονη εποχή, όπου οι κοινωνίες έχουν αναπτυχθεί και εξελιχθεί σε μεγάλο βαθμό, που η θέση της γυναίκας έχει εξισωθεί σημαντικά με αυτή του άντρα, και παρόλο, που οι γυναίκες πλέον έχουν τα ίδια δικαιώματα και μπορούν να συμμετέχουν εξίσου σε όλους τους τομείς της κοινωνικής, επαγγελματικής, αλλά και οικονομικής ζωής, παρατηρούνται αρκετά συχνά κρούσματα ανισοτήτων. Τα κρούσματα αυτά, τα οποία συναντώνται αρκετά συχνά, καταδεικνύουν ότι οι γυναίκες δεν έχουν πλήρως αφομοιωθεί ως ισότιμα μέλη της κοινωνίας. Συνεχίζουν να θεωρούνται ως το «ασθενές» φύλο, γεγονός που προκαλεί εντύπωση στις σύγχρονες αναπτυσσόμενες κοινωνίες. Η γυναίκα συνεχίζει να αποκλείεται από την επαγγελματική και οικονομική ζωή και τυγχάνει άνισης μεταχείρισης και στην προσωπική της ζωή. Επίσης, δεν είναι λίγες οι φορές, που τα ήδη κεκτημένα δικαιώματά της παραμερίζονται.

Μία σοβαρή συνέπεια όλων των παραπάνω είναι η εκδήλωση ακραίων συμπεριφορών απέναντι στις γυναίκες και συγκεκριμένα η χρήση βίας εναντίον τους, η οποία ολοένα και αυξάνεται, δεδομένης και της δύσκολης περιόδου, που διανύει η ανθρωπότητα.

Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και
Πολιτιστικός Οργανισμός
των Ηνωμένων Εθνών
Organisation des Nations Unies
pour l' éducation,
la science et la culture

**ΟΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
ΔΗΜΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
CLUB POUR L' UNESCO
MUNICIPALITÉ DE MAROUSSI (ATTICA)**

• ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΜΙΛΩΝ,
• ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
• MEMBRE DE LA FEDERATION HELLENIQUE
• DES CLUBS ASSOCIATIONS ET CENTRES POUR L' UNESCO

Η βία κατά των γυναικών δεν είναι τωρινό φαινόμενο. Υπήρχε και στις παλαιότερες κοινωνίες και αντιμετωπιζόταν ως κάτι το φυσιολογικό, με δεδομένη τη τότε θέση των γυναικών. Η βία αποτελεί κατάφορη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και είναι ο πιο ακραίος τρόπος άσκησης εξουσίας του άνδρα προς τη γυναίκα.

Παρατηρούνται διάφορες μορφές βίας, όχι μόνο η σωματική η οποία ταυτίζεται συνήθως με την έννοια της βίας, αλλά και η λεκτική, η σωματική και η ψυχολογική βία. Υπάρχει ακόμη και η οικονομική βία ή κακοποίηση, όπου η γυναίκα υπόκειται σε έλεγχο των οικονομικών της και του τρόπου με τον οποίο τα διαχειρίζεται ή ακόμη σε πιο ακραίες μορφές η παρεμπόδιση να έχει δικά της χρήματα.

Τα αίτια των έμφυλων αυτών βιαιοτήτων είναι πολλά, πολύπλευρα και διακρίνονται σε βάθος χρόνου. Πρώτα απ' όλα, είναι γεγονός πως η κατοχύρωση των δικαιωμάτων των γυναικών είναι πρόσφατη και η θεσμοθέτηση ειδικής νομοθεσίας, η οποία να προστατεύει τα δικαιώματα αυτά είναι ακόμη πιο πρόσφατη. Για πολλά χρόνια λοιπόν, η βίαιη συμπεριφορά κατά των γυναικών ήταν απολύτως νομιμοποιημένη αφού καλυπτόταν από τον ίδιο τον νόμο. Επιπλέον, τα κοινωνικά κατάλοιπα από τις προηγούμενες γενιές, τα οποία οδηγούν τη γυναίκα στην υποταγή είναι βαθιά ριζωμένα στις εκάστοτε κοινωνίες και αναπαράγονται από γενιά σε γενιά. Πολλές φορές μάλιστα τυγχάνουν θετικής προσέγγισης και από γυναίκες παλαιότερων γενεών, οι οποίες δικαιολογούν και σε ορισμένες περιπτώσεις επικροτούν την άσκηση βίας οποιασδήποτε μορφής σε άλλες γυναίκες ή ακόμα και στον ίδιο τους τον εαυτό. Έτσι λοιπόν, υπάρχει μία στερεότυπη παγίωση των ρόλων του εκάστοτε φύλου και σε συνδυασμό με τις προϋπάρχουσες σχέσεις εξουσίας το πέρασμα σε μία νέα κατάσταση είναι εξαιρετικά δύσκολο και χρονοβόρο.

Ακόμη ένας σημαντικός λόγος, που ωθεί σε τέτοιες ακραίες συμπεριφορές είναι η στρεβλωμένη αντίληψη, που έχει δημιουργηθεί, ότι η αναβάθμιση του ρόλου της γυναίκας (μόρφωση, οικονομική ανεξαρτησία κτλ), σημαίνει ταυτόχρονα και την απαξίωση του άντρα ως προς τις ικανότητές του. Κατ' αυτό τον τρόπο δημιουργείται υποσυνείδητα ένας ανταγωνισμός απέναντι στη γυναίκα, έτσι, που μέσω της χρήσης βίας επιχειρείται η διατήρηση της αρχικής υπεροχής του άντρα.

Η χρήση βίας όμως εναντίον των γυναικών έχει τραγικές συνέπειες στη ζωή τους, όχι μόνο άμεσες, αλλά και μακροπρόθεσμες. Οι γυναίκες, που έχουν πέσει θύματα βίας, ανεξαρτήτου μορφής, πέρα από τις προφανείς ψυχολογικές βλάβες, που τους δημιουργούνται, έχουν να αντιμετωπίσουν και το φόβο της επανάληψης της πράξης στο μέλλον, γεγονός που στην πλειοψηφία των περιπτώσεων τις καθιστά ανήμπορες να στραφούν εναντίον του θύτη. Ο μεγαλύτερός τους φόβος είναι πρωτίστως αυτός του κοινωνικού στιγματισμού τους, που αποτελεί και τον κυριότερο ανασταλτικό παράγοντα στην καταγγελία της βίαιης συμπεριφοράς. Η βία ως πραγματικότητα, αλλά και ως απειλή δημιουργεί ένα αίσθημα μόνιμου φόβου, το οποίο προκαλεί φραγμούς στη ζωή των γυναικών. Οι φραγμοί αυτοί έχουν να κάνουν τόσο με την προσωπική τους εξέλιξη και ανάπτυξη, όσο και με τη σχέση τους με τον κοινωνικό τους περίγυρο. Κατά συνέπεια, επέρχεται ο αποκλεισμός τους από την κοινωνική, επαγγελματική και οικονομική ζωή και από την ίδια τη ζωή, σε ορισμένες περιπτώσεις.

Εκπαιδευτικός, Επιστημονικός και
Πολιτιστικός Οργανισμός
των Ηνωμένων Εθνών
Organisation des Nations Unies
pour l' éducation,
la science et la culture

**ΟΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
ΔΗΜΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
CLUB POUR L' UNESCO
MUNICIPALITÉ DE MAROUSSI (ATTICA)**

- ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΜΙΛΩΝ,
- ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
- MEMBRE DE LA FEDERATION HELLENIQUE
- DES CLUBS ASSOCIATIONS ET CENTRES POUR L' UNESCO

Μακροπρόθεσμα η βία αποδυναμώνει όχι μόνο την ίδια τη γυναίκα, που τη δέχεται αλλά και την ίδια την κοινωνία οικονομικά, πολιτικά και πολιτιστικά. Αποδυναμώνει την προσφορά της γυναίκας στην κοινωνική αλυσίδα, εφόσον σπάει ο κρίκος, που τη συνδέει μ' αυτήν, ως συνέπεια της κοινωνικής της απομόνωσης.

Προκειμένου να κατασταλούν τα βίαια αυτά φαινόμενα θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν πολλοί παράγοντες, αλλά και να υπάρξει συνεργασία πρωτίστως των φύλων, αλλά και των υπολοίπων αρμόδιων φορέων και ιδιαίτερα του κράτους.

Αρχικά, παράλληλα με την τήρηση της ειδικής νομοθεσίας που έχει θεσπιστεί για την αντιμετώπιση των κρουσμάτων βίας κατά των γυναικών είναι αναγκαίο να υπάρχει στήριξη των γυναικών αυτών και όχι θυματοποίηση, καθώς αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα καταγγελίας οποιουδήποτε περιστατικού βίας. Είναι σημαντικό το να ενθαρρύνονται οι γυναίκες να καταγγέλλουν τέτοιου είδους συμπεριφορές εναντίον τους, χωρίς να φοβούνται τις όποιες αρνητικές συνέπειες ή την όποια αρνητικά διακείμενη συμπεριφορά απέναντί τους. Στο πλαίσιο της οικογένειας είναι σημαντικό τα παιδιά να ενημερώνονται λεπτομερώς και να διαπαιδαγωγούνται σχετικά με τη βία όπως αυτή ορίζεται καθώς και τις καταστροφικές συνέπειές της, αλλά και να καταστέλλονται εγκαίρως βίαιες συμπεριφορές στις μικρές ηλικίες. Στο πλαίσιο του κράτους, είναι πολύ σημαντικό αυτό να λάβει ενεργό ρόλο στην αντιμετώπιση των κρουσμάτων βίας, με την αυστηρή αρχικά καταστολή τους, αλλά και με την προσπάθεια διαρκούς ενημέρωσης των πολιτών, οι οποίοι δε θα πρέπει να δείχνουν καμία ανοχή απέναντι στη βία και σ' αυτούς, που την ασκούν.

Είναι γεγονός ότι η αντιμετώπιση και η καταστολή των έμφυλων ανισοτήτων και των συνεπειών τους δεν είναι εύκολη, ούτε άμεσα αποτελεσματική. Οι ανισότητες των φύλων και οι βιαιότητες, που πηγάζουν από αυτές αποτελούν κομμάτι των εκάστοτε κοινωνιών και είναι βαθύτατα χαραγμένες στις αντιλήψεις των πολιτών. Είναι επίσης γεγονός ότι ζούμε σ' έναν κόσμο βίαιο. Όμως, η βία φέρνει βία, και η βία κατά των γυναικών ιδιαίτερα αποδυναμώνει την κοινωνία – όχι μόνο τις γυναίκες.

Οι κοινωνίες έχουν δημιουργηθεί για να αγκαλιάσουν και να προστατεύουν τα μέλη τους, ανεξαρτήτως φύλου, και όχι να τα οδηγούν σε διαρκή διαμάχη και προσπάθεια επιβολής του ενός στον άλλον. Τόσο οι άντρες όσο και οι γυναίκες αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας και συμβάλλουν αμφότεροι στη βελτίωσή της. Και η βελτίωση αυτή δε θα επιτευχθεί ποτέ μέσω της βίας, αλλά μόνο με την εξάλειψή της, καθώς και με την αναβάθμιση της γυναίκας και του κοινωνικού της ρόλου.

Δήμητρα Λιόλιου – Κοινωνιολόγος
Επιστημονικό προσωπικό του Ομίλου Unesco Αμαρουσίου

ΟΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO
ΔΗΜΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Βασ. Γεωργίου 2-4, Μαρούσι, Αθήνα, Τ.Κ. 15122

2-4, Rue Vas. Georgiou, 15122, Maroussi, Athènes

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ / SECRETARIAT

Τηλ/Τél: 210-6147002 ❖ φαξ/fax: 210-6147004

url: www.unesco.gr ❖ e-mail: info@unesco.gr